

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.35.163/2015/12.szám

A Kúria a dr. F. J. által képviselt felperesnek a dr. Dani Csaba jogtanácsos által képviselt Országos Nyugdíjbiztosítási Főigazgatóság Központ alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a dr. Geiger István jogtanácsos által képviselt Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatal beavatkozó beavatkozott, a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. december 2. napján kelt 3.K.27.125/2014/22. számú jogerős ítélete ellen az alperesi beavatkozó által 23. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.125/2014/22. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes elsőfokú hatósága 2013. október 14-én kelt határozatával elutasította a felperes saját jogú családi pótlék iránti kérelmét, mivel szakhatósági állásfoglalásra alapított megállapítása szerint a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 45 %-os mértékű volt, amely így nem érte el a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 4. § fb) pontja szerinti 50 %-os mértéket.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a másodfokú szakhatósági állásfoglalásra alapítottnak, 2014. március 10-én kelt határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. Az alperes határozatában megállapította, hogy mivel a szakhatóság állásfoglalása értelmében a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása nem érte el a törvényes mértéket, „jelen állapota alapján felülvizsgálata nem szükséges”, ezért a felperes nem felelt meg a Cst. 7. § (2) bekezdése szerinti feltételeknek.

A felperes keresete folytán eljáró Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) 2014. december 2-án kelt 3.K.27.125/2014/22. számú ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra és új határozat hozatalára kötelezte.

A Bíróság a felperes indítványára igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki a perben, aki szakvéleménye elkészítéséhez igazságügyi pszichiáter szakértőt is igénybe vett. Az igazságügyi szakvélemény megállapította, hogy a felperes 51 %-os össz-szervezeti egészségkárosodása 18 éves kora előtt is fennállt. Az alperes és az alperesi beavatkozó indítványára tekintettel a Bíróság elrendelte a szakértői vélemény kiegészítését. Ugyanakkor figyelemmel az aggálytalan szakvéleményre, valamint arra a tényre, hogy az igazságügyi szakértők szakvéleményüket az orvosi dokumentáció áttanulmányozása mellett a felperes személyes vizsgálatára alapozták, indokolatlannak ítélte és elutasította újabb szakértő bevonását a perbe.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben a Pp. 182. § (3) bekezdésének megsértésére tekintettel a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a Bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Kérelmét azzal indokolta, hogy a Bíróság nem rendelkezett olyan orvosszakmai ismeretekkel, amely alapján az alperesi beavatkozó szakhatósági állásfoglalása és a perben kirendelt igazságügyi orvosszakértők szakvéleménye közötti ellentmondást ítéleti döntésével feloldhatta volna. Ezért a Pp. 182. § (3) bekezdésének alkalmazása mellőzhetetlen lett volna a perben. Utalt arra is, hogy másodfokú szakhatóság véleményét a felperes 2014. január 27-én elvégzett személyes vizsgálatára is alapozva készítette el.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az alperesi beavatkozó a perbeli közigazgatási eljárásban a Nemzeti Rehabilitációs és Szociális Hivatalról, valamint a szakmai

irányítása alá tartozó rehabilitációs szakigazgatási szervek feladat- és hatásköréről szóló 95/2012. (V. 15.) Korm. rendelet értelmében a Kormány által kijelölt szakértői szerv. Az alperesi beavatkozó szakvéleménye - az első és másodfokú határozatokba a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 44. §-a szerinti szakhatósági állásfoglalásként, kötelező jelleggel épült be az alperes határozataiba, amely ekként - a kereseti kérelem korlátai között - képezte a bírósági felülvizsgálat tárgyát.

A Pp. 182. § (3) bekezdése értelmében „[h]a a szakvélemény homályos, hiányos, önmagával vagy más szakértő véleményével, illetve a bizonyított tényekkel ellentétben állónak látszik, vagy helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, a szakértő köteles a bíróság felhívására a szükséges felvilágosítást megadni. A fél erre irányuló indítványa alapján a bíróság más szakértőt rendelhet ki. (...)”. A Pp. bizonyítási rendszerében a szakértő kirendelése bizonyítási eszköz, a szakvéleményben foglaltak értékelése - az egyéb bizonyítékokkal és a felek észrevételeinek mérlegelésével együtt - képezi az ítékezés alapját. A bíró további szakértői bizonyítást akkor folytat le, ha a szakvélemény a Pp. 182. § (3) bekezdése szerinti okokból, a per egyéb adataival, szakértői és egyéb bizonyítékaival áll ellentétben, ezért további bizonyítási aktusok nélkül nem alkalmas arra, hogy az ítékezés alapjává váljék.

A perbeli esetben az alperes és az alperesi beavatkozó több alkalommal is nyilatkozhatott a szakvélemény tartalmára, indítványukra a szakértők szakvéleményüket két alkalommal is kiegészítették (14. és 20. sorszám alatt). A Bíróság ugyanakkor az alperes és az alperesi beavatkozó más szakértő kirendelésére irányuló indítványát 22. sorszám alatti, tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésével, szükségtelenként elutasította. A bizonyítási eljárás lezárásával, a bizonyítékok együttes értékelésével jutott a Bíróság arra az álláspontra, hogy a szakértői bizonyítás eredményre vezetett, a szakvélemény ellentmondásmentes, ezért azt elfogadta az ítékezés alapjául.

Az alperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében azt sérelmezte, hogy a Bíróság a Pp. rendelkezéseit megsértve mérlegelte a szakhatósági állásfoglalással ellentétes tartalmú, perben kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleményét és tette azt ítékezése alapjává.

A bíróság a szabad bizonyítás rendszerében, a felek indítványai alapján folytatja le a bizonyítási eljárását, amelyet akkor zár le, ha a felek nem tudják igazolni, hogy a perbeli, kiegészített szakvélemény a Pp. 182. § (3) bekezdésében foglaltak szerint

aggályos (Kfv.II.35.017/2013/8.). Ugyanakkor a Pp. 182. § (3) bekezdése azt is jelenti, hogy a bizonyítási eljárás akkor nem zárható le, amennyiben a perben kirendelt igazságügyi szakértői vélemény önmagával, illetve más perbeli bizonyítékokkal, perbeli szakértői véleménnyel áll ellentétben. A közigazgatási eljárás során felvett bizonyítás nem része a peres eljárásnak. Ezért a perbeli szakvéleményt nem a szakhatósági állásfoglalás megállapításaival kell ütköztetni. Másképpen megfogalmazva: a perben felvett bizonyítás célja nem a szakhatósági állásfoglalás és a perbeli szakértői vélemény közötti ellentmondás feloldása (Kúria Kfv.IV.35.768/2013. ítélete, a Kúria Kfv.III.35.231/2014. ítélete).

A bírónak azt kell mérlegelnie, hogy a perbeli bizonyítási eljárás eredményeként a felperesnek a szakhatósági állásfoglaláson alapuló közigazgatási határozat jogszerűtlenségének megállapítására irányuló keresete megalapozott, avagy megalapozatlan. A perbeli igazságügyi szakértői vélemény koherenciájának ebből a szempontból van jelentősége.

A kialakult és következetes bírói gyakorlat szerint a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének csakis akkor van helye, ha a bírói értékelés, mérlegelés iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás, értékelés és mérlegelés nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A felülvizsgálati eljárás keretében ugyanis nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és a bizonyítékok felülmérlegelésére.

Az ügy iratainak áttekintése alapján a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jogerős ítélet logikus, koherens módon adta indokát annak, hogy miért ítélte jogsértőnek az alperes szakhatósági állásfoglalással alátámasztott határozatát, azaz - túl a személyesen elvégzett vizsgálatra utaláson - meggyőzően indokolta azt, hogy miért fogadta el ítéelkezése alapjául a perbeli társszakértők által elkészített szakvéleményt. A Kúria ilyen körülmények között nem látott indokot a Bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és a Bíróság új eljárásra utasítására.

Ezen indokok alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperesi beavatkozó sikertelen felülvizsgálati kérelmére tekintettel a Pp. 270. §-a folytán alkalmazandó 78. §-a alapján köteles a felperes - alapvetően a jogi képvisellel összefüggésben keletkező - költségeit megfizetni.

Az eljárás a Cst. 40. §- alapján tárgyi költségmentes, ezért a Kúriának az eljárási illetékről határozni nem kellett.

Budapest, 2015. szeptember 29.

Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró